

ses ud fra Synspunktet, at det skal være en varig Skat, en varig Lov, er den, at dette at uddele Statskassens Midler til Kommunerne saa godt som kun sker efter Hartkorn, og endda uden Hensyn til, hvor meget Hartkornet i Forvejen er betyngt, altsaa med lige store Kvantiteter til Hartkornet, det er noget, som i mine Tanker er fuldstændig forsvarligt, naar det er en Lov paa Tid, naar det er en Lov, der er baseret paa øjeblikkelige Tilstande, og hvor man vil raade Bod paa den Nød, der er til Stede, men noget, der derimod aldeles ikke passer i en varig Lov. Forholdet er der, at Fordelingen sker alene efter Hartkornet for noget over 8 Kroners Vedkommende, og det er kun den ene Trediedel af Gammel-skatten, der fordeles mellem Sognekommunerne, $\frac{1}{3}$ efter Fattigudgifterne, $\frac{1}{3}$ efter Størrelsen af Skatten, der hviler paa Hartkorn i Sognekommunerne og $\frac{1}{3}$ efter vilkaarligt Skøn. Det er alt, hvad der findes i Loven om en anden Fordeling end denne ganske simple efter Hartkornet. Der er jo flere Gange fremkommet Anker mod Uddelingen her til Kommunerne, gaaende ud paa, at det ikke var billigt, at Beboere af en Gruppe Kommuner bleve paalagte en ny og stor Skat i større Maal end andre Kommuner og særlig til Fordeling paa en anden Gruppe af Kommuner. Man har udtrykt sig saaledes, at man lod en Gruppe af Kommuner betale en Del af Kommuneafgifterne i de andre Kommuner. Jeg tror ikke, man er berettiget til at give denne Prægravationsklage et saa skarpt Udtryk. I al Almindelighed maa man jo sige, at den ny Skat er en Statsskat og den ny Udgift en Statsudgift. Man kan jo ikke sige, at det er de samme Penge, men ganske vist er man berettiget til at sige: Hele denne ny Skat bliver paalagt os, for at der kan ydes en anden Gruppe af Kommuner et Bidrag til Afholdelse af deres Udgifter. Mest reelt og klarest træder Berettigelsen frem ved en af Bestemmelserne i selve den ny Skattelov, som jo gaar ud paa, at en Del af Provenuet umiddelbart bliver tilbagebetalt til en Gruppe af Kommuner. Der kan man jo ikke sige andet, end at i Virkeligheden Skatten ikke er kommen til Indtægt for Statskassen, men at en Del af Skatten ganske umiddelbart bliver henvist til at afholdes af andre Kommuner, og det er jo et Beløb, der ikke er saa lille. Det er i den Beregning, der oftere har været citeret her, om Virkningerne af de ny Love, angivet til 1,300,000 Kr. Det er ikke noget ganske lille Beløb, som paa den Maade i Virkeligheden borttages fra den ny Skat

for at gaa lige over til en Gruppe af andre Kommuner. Det er af den Slags Bestemmelser, som man i mine Tanker saa overmaade godt kunde have i Love, som skulde virke paa Tid, i Øjeblikket, men som aldeles ikke passe i Love, som skulle vedvare. Og denne Lov, der ikke blot savner en Tidsgrænse for Varigheden, men hvori der ikke findes den allersimpleste Bestemmelse om, at der skal foretages en Revision, den har fuldstændig Præget af at skulle indlemmes som en stadig, varig Lov blandt alle de andre Love, som vi have. Det er i mine Tanker en Fejl.

Jeg vil ikke for mit Vedkommende uden særlig Anledning nu komme ind paa en Undersøgelse af, hvor meget der gennem det foreliggende Forslag i Virkeligheden indvindes for Hartkornsejerne i Landet pr. Td. Hartkorn og saa foretage en Sammenligning med, hvad der indvindes af reelle og varige Fordele for Hartkornet gennem Fordelingsforslaget. Den Tid er jo saa nær, hvor jeg kan faa Lejlighed til at udveksle Meninger derom og komme til at undersøge de Tal, som fra anden Side ere angivne der, og paavise deres Urigtighed. Den Tid er jo saa nær, da Forslaget vil komme til at foreligge i Udvalget, og jeg frygter for, at en yderligere Redegørelse her for det første vanskelig kan forstaas, naar man ikke har Tallene liggende foran sig, og at den i øvrigt ikke har en saadan Betydning, at den skulde optage for meget af Tingets Tid.

Finansministeren (Scharling): Det Spørgsmaal, som det ærede 4de Medlem for 10de Kreds (Steensen-Leth) i Dag rejste om de 8 sønderjydske Sognes Jordebogsgift, tør jeg ikke i Dag udtale nogen nærmere Mening om. Der er jo indkommet et Andragende fra de paagældende Sogne i saa Henseende, og det vil blive gjort til Genstand for nærmere Undersøgelse, hvorvidt deres Krav maa anses for berettigede. Før Resultatet deraf foreligger, tør jeg ikke udtale nogen Mening i saa Henseende, kun kan jeg erklære mig enig med det ærede Medlem deri, at der vist er al Grund for Lovgivningsmagten til at stille sig saa lempelig og imødekommende som muligt mod de 8 sønderjydske Sogne.

Det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) angav atter i Dag det Beløb, som Hartkornet vilde vinde ved det foreliggende Forslag, til en direkte og indirekte Nedgang af 17—18 Kr. pr. Td. Hartkorn. Jeg maa bestemt erklære dette